Kønsdiskrimination i Folketinget

August Lohse

Indhold

1	Introduktion											2
2	2. Undersøgelsesde	esign										2
	2.1 Folketinget	som least likely	case .	 	 	 	 	 	 		 	 4
	2.2 Tidligere vi	den		 	 	 	 	 	 		 	 4
	2.3 Data			 	 	 	 	 	 		 	 5
	2.4 Metode			 	 	 	 	 	 			 6
3	Resultater											8
	3.1 Taletid i Fol	ketinget		 	 	 	 	 	 		 	 8
	3.2 Antal ord .			 	 	 	 	 	 		 	 12
	3.3 Sentiment a	nalyse		 	 	 	 	 	 		 	 14
	3.4 Delkonklus	ion		 	 	 	 	 	 		 	 17
4	Diskussion											18
5	Konklusion											21
6	Kilder											22
7	' Bilag											23

1 Introduktion

Kønsdiskrimination og sexisme har været store temaer i den politiske diskurs i 2020. Der har været sager om sexchikane og anden kønsdiskrimination hos blandt andet DR, KU og selv i Folketinget. Sagerne har resulteret i politiske leders afgang, fyringer og megen diskussion. Sagerne er ekstreme, men mange siger at de har været med til, at belyse en underliggende kønsdiskriminerende kulturer i institutionerne. Denne påstand kan virke åbenlyst sand, når man læser om sagerne i nyhederne. Spørgsmålet er dog en kønsdiskriminerende kultur kan observeres i det daglige arbejde i institutionerne? Det spørgsmål vil jeg besvare i denne undersøgelse. Jeg undersøger hvordan kønsdiskrimination, kan observeres i Folketingets daglige debat. Jeg vil undersøge, om det er muligt at observere en kønsdiskriminerende kultur i vores demokratis vigtigste institution. Jeg ønsker at vise hvordan, taletid og tonen i Folketingets er påvirket af køn. For at undersøge dette, har jeg analyseret hvordan taletid varierer på tværs af køn, samt hvordan folketingspolitikere med forskellige køn taler til hinanden.

2 Undersøgelsesdesign

I Folketinget er det Formanden¹ der har ansvaret for, at reglerne om taletid overholdes (Folketinget 2020c: §29). Dette giver Formanden diskretion til, at håndhæve reglerne om tidsbegrænsninger forskelligt, baseret på talerens køn. Der er dermed mulighed for kønsdiskrimination i taletid, baseret på kønsbias i regelhåndhævelsen, som skitseret i figur 1. For at undersøge denne sammenhæng har jeg opstillet Hypotese 1: *Kvinder får mindre taletid i Folketinget end mænd*.

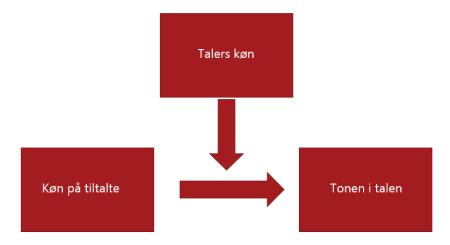

Figur 1: Sammenhæng mellem køn og taletid

Tidligere forskning peger på, at mænd er mere aggressive og dominerende i deres taleadfærd (Wang 2014: 366). Jeg vil derfor undersøge om mænd taler mindre pænt end kvinder fra Folketingets talestol. på baggrund af dette har opstillet hypotese 2: *Tonen er pænere når Kvinder taler fra Folketingets talerstol*. Forskning har også vist at kvindelige parlamentsmedlemmer udsættes forskellige former for diskrimination på arbejdspladsen (Wang 2014: 365-368). Det kunne derfor tænkes, at kvindelige parlamentsmedlemmer også tales grimmere til i Folketingssalen. I denne undersøgelse vil jeg undersøge om dette er tilfældet, ved at undersøge om tonen i udtalelser er dårligere, når der tales til en kvinde. For at undersøge dette har jeg opstillet hypotese 3: *Tonen er mindre pæn når der tales til kvinder fra Folketingets talerstol*. Sammenhængen kunne tænkes at medieres af talerens køn, da man kunne forestille sig, at kvinder er mindre diskriminerende i deres talehandling over for andre kvinder. Jeg vil derfor undersøge, om sammenhængen i figur 2

¹Jeg benytter ordet "formand" for både mænd og kvinder der har jobbet som Folketingets formand. Jeg gør dette fordi Folketinget selv bruger formand på denne måde.

eksisterer i Folketinget. For at undersøge dette har jeg opstillet en sidste hypotese 4: Tonen er pænere når kvinder taler til kvinder end mænd taler til kvinder fra Folketingets talerstol.

Figur 2: Sammenhæng mellem køn og tone

Hypoteserne er valgt så de postulerer den effekt og retning som jeg forventer, baseret litteraturen og anden diskrimination i samfundet. Hypoteserne er ikke direkte tests af de fornævnte kausalmekanismer, men en test af de empiriske sammenhænge, der er nødvendig for en kausal sammenhæng.

For at undersøge hypoteserne er det nødvendigt med en grundig operationalisering af de 3 centrale begreber; *Køn, taletid* og *tonen*. I forhold til *køn* har jeg i denne undersøgelse valgt, at bruge det køn som de enkelte folketingspolitikere benytter i det offentlige rum. Jeg har valgt denne operationalisering, fordi jeg er interesseret i, hvordan tonen og regelhåndhævelsen er forskellig, alt efter hvem Formanden eller andre medlemmer af Folketinget ser på talerstolen. Det handler altså i høj grad, om det køn der vises frem til offentligheden i Folketingssalen, og ikke hvilket køn politikere opfatter sig selv som privat. Køn er derfor kodet efter, hvilket pronomen folketingsmedlemmet benytter på deres sociale medier, alternativt det pronomen der bruges om dem på deres side på Wikipedia.

Taletid kan måles på mange måder. Den mest ligetil er at se på antallet af taler i Folketinget. Denne måde at måle taletid på, giver et godt overblik over hvem der generelt taler mest i Folketinget. Antallet af taler kan dog ikke bruges til at måle hvordan køn igennem regelhåndhævelse, kan påvirke taletid, da regelhåndhævelsen sker under selve talen og ikke begrænser nogen fra at tale (Folketinget 2020c: §29 & §30). Derfor undersøger jeg hvor mange sekunder de enkelte taler varer. For at styrke resultaterne, måler jeg også taletid ved at se på antallet af ord i talerne.

Hvad *tonen* i debatten betyder er svært at definere. I denne undersøgelse forstår jeg tonen som en funktion af ordvalg. Jeg benytter derfor det danskudviklede sentimentanalyseværktøj Sentida, der bygger sine estimater af tonen på ordvalg i udtalelsen. Det er klart at der også er en høj grad af kontekstualitet i betydningen af ord. Dette er et stort emne indenfor forskning i natural language processing, og er udenfor hvad jeg kan løse i denne undersøgelse.

2.1 Folketinget som least likely case

Folketinget er en særlig god case til at undersøge kønsdiskriminerende taleadfærd. Hjorth har er tidligere argumenteret for, at det danske Folketing kan ses som en least likely case for diskriminerende regelhåndhævelse (Hjorth 2016: 694). Det giver rig mulighed for at infere resultaterne fra undersøgelsen til andre steder end Folketinget.

Folketinget kan anses som en least likely case både i forhold til generel debat i Danmark, men også i forhold til parlamenter i andre lande. I forhold til Danmark generelt, er der i Folketinget klare taletidsregler og Formanden til at håndhæve dem. Man kan derfor forvente at der er mindre diskrimination i taletid i Folketinget, end i Danmark generelt. Derudover optages alt hvad der siges fra folketingets talerstol. Dette kan betyde at de mest diskriminerende udtalelser i højere grad forbliver usagt. Derfor kan Folketinget både anses som en least likely case i forhold til sammenhængene mellem taletid, tonen og køn i Danmark.

I forhold til andre parlamenter, er reglerne er meget simple og bliver generelt håndhævet hårdt. Det efterlader et begrænset manøvrerum for formanden til at udnytter dem (Hjorth 2016: 674). Derudover er der en lav grad af anden kønsdiskrimination i Danmark, sammenlignet med andre lande (EIGE 2020). Folketinget kan derfor også anses som en least likely case på parlamenter i resten af verden, i forhold til diskriminering i både tone og taletid.

Derved påstår jeg ikke, at der ikke kønsdiskrimination i Danmark og Folketinget. Der har været adskillige sager om kønsdiskrimination i Folketinget bare i 2020 (DR 2020). Folketinget kan blot anses som en af de cases, hvor kønsdiskrimination må antages at være mindst.

At Folketinget kan betragtes som en least likely case betyder, at hvis undersøgelsen finder kønsdiskrimnation i Folketinget, er det stærk evidens for at det også gælder i andre cases. Min undersøgelses resultater skal således ses som de teoretisk lavest mulige estimater af sammenhængene (Hjorth 2016: 694).

2.2 Tidligere viden

Parlamentariske taler er før blevet undersøgt med fokus på kønsbias. Bäck et al. finder at kvindelige parlamentsmedlemmer i den svenske Riksdag, giver færre taler end deres mandlige kollegaer (Bäck et al. 2014: 513-514). Sammenhængen er i nogen grad drevet af, at de mandlige parlamentsmedlemmer deltager mere i debatter på "hårde" policyområder såsom økonomi og forsvar, hvor der debatteres mere (Bäck et al. 2014: 513-514). Sammenhængen mellem køn og antallet af taler forsvinder dog ikke helt, når man kontrollerer for emnet. I et nyere studie finder Bäck og Debus, at denne sammenhæng ikke kun findes i Sverige men også i 6 andre europæiske lande (Bäck & Debus 2019: 587-593).

Antallet af taler er også blevet undersøgt i ikke-europæiske lande. Unal viser i sit studie fra 2020, at der ikke er forskel på antallet af taler for kvindelige parlamentsmedlemmer i Tyrkiet, men at de kvindelige parlamentsmedlemmer stadigvæk taler mere om "bløde" policyområder (2020: 16-22). Unal fokuserer på åbningstaler i stedet for den daglige debat som Bäck og Debus og Bäck et al. analyserer i form af ordførertaler (Unal 2020: 10 , Bäck et al. 2014: 505 & Bäck & Debus 2019: 582-584). Sammenhængen mellem køn og antallet af taler, bliver altså ikke genfundet i alle kontekster, men er gennemgående i Europa og i daglig politisk debat.

Det er ikke kun antallet af taler, men også længden af talerne der har betydning for, hvor meget det enkelte parlamentsmedlem får talt. Wang har studeret dette i Ugandas parlament. Hun finder at der mod forventning, ikke er forskel på taletid for mænd og kvinder (Wang 2014: 367). Brescoll finder samme sam-

menhæng i taletid, i det amerikanske senat i casestudier af 2005 og 2007 (Brescoll 2011: 628). Selvom meget litteratur tyder på at kvinder taler færre gange end mænd, peger den sparsomme litteratur på området på, på at når kvinder taler, er talerne lige så lange som mændenes. Særligt Brescoll studie er dog problematisk, da det baserer sig dog meget lille N, hvorfor det er værd at undersøge sammenhængen mere systematisk.²

Ingen studier har endnu vist biased regelhåndhævelse i forhold til køn, men Hjort har vist at regelhåndhævelsen i Folketinget er biased i forhold til hvilken politisk blok taleren hører til (Hjorth 2016: 667-668). Brescoll har tidligere vist at kvinder generelt straffes hårdere end mænd for at tale meget (Brescoll 2011: 635-636). Det er derfor ikke utænkeligt, at Formanden stopper kvinder hurtigere hvis de går over tid. Dertil kommer, at mænd i andre parlamenter bryder talereglerne langt oftere end kvinder (Shaw 2000: 415-416). Kvindelige parlamentsmedlemmer går derfor potentielt mindre over tid, og straffes hårdere når det gør.

Der er ligeledes ingen studier der systematisk har undersøgt, hvordan parlamentsmedlemmer taler til hinanden baseret på hinandens køn. Mange andre studier har fokuseret på, hvor meget kvinder taler og hvad de taler om i forhold til deres mandlige kollegaer. Dette studie udvider vores viden om parlamentarisk taleadfærd, ved systematisk at undersøge hvordan kvinder og mænd taler til hinanden i den parlamentariske debat.

2.3 Data

Undersøgelsen bygger på data fra folketingets egen databank. Data er hentet i XML-format gennem Folketingets FTP server den 9. september 2020. Data er referater fra Folketingets talerstole mellem 06/09/2009 og 07/09/2020. Referaterne bliver skrevet og verificeret af Folketingets medarbejdere (Folketinget 2020a: 9). Taler fra d. 13/3/2019 og frem er ikke blevet korrekturlæst af Folketingets oplysning og har derfor status af "Foreløbig" i referatet. De er medtaget alligevel, da referaterne er af høj kvalitet selv før korrekturlæsning (Folketinget 2020a: 9).

For bedst at undersøge mine hypoteser, er det vigtigt at holde typen af taler konstant. Der er mange typer af taler, man som folketingsmedlem kan holde. Der gælder forskellige taletidsregler for dem alle (Folketinget 2020b). Jeg benytter korte bemærkninger, der er udtalelser der afgives som svar på længere taler eller som kommentarer på andre korte bemærkninger. De må maksimalt varer 60 sekunder (Folketinget 2020b).

Jeg har valgt at fokusere på korte bemærkninger af en række årsager. For det første er langt de fleste udsagn i Folketinget korte bemærkninger. Mængden af udtalelser gør det nemmere at opfange små statistiske effektstørrelser. Dette koncept hedder statistisk power, og er særligt vigtigt i min undersøgelse, da jeg undersøger en least likely case. Jeg forventer derfor små numeriske effektstørrelser (Agresti & Finlay 2009: 168-189).

For det andet er taletidsreglerne for korte bemærkninger meget simple. Et folketingsmedlem må komme med 2 korte bemærkninger, den første må være 60 sekunder og nummer 2 må være 30 sekunder. I modsætning til dette står oplæg og svar fra ministre og ordfører, hvor taletiden kan være helt op til 1 time (Folketinget 2020b). Korte bemærkninger har samme regler for taletid, i alle typer debatter og lovbehandlinger, hvilket gør dem ideelle som datagrundlag.

²Brescoll opgiver ikke sit fulde N, men oplyser at hun har målt 14 kvindelige senatorer. Hun har derfor meget lav statisk power hvilket gør små effektstørrelser svære at måle. Derudover opgiver hun heller ikke regressionsresultater uden interaktion med køn, hvorfor det er umuligt at sige om køn har en overordnet sammenhæng (brescoll 2011: 628-629).

For det tredje og sidste er korte bemærkninger ifølge Folketingets forretningsorden, ment som middel til at tale direkte til en taler (Folketinget 2020b). Det giver derfor mening at se på korte bemærkninger, når man er interesseret i hvordan tonen ændre sig, alt efter hvem der bliver talt til.

Udtalelser i referater er ikke markeret med typen af tale. Det er derfor ikke muligt, kun at hente alle korte bemærkninger. For at medtage flest mulige korte bemærkninger, har jeg i undersøgelsen benyttet flere kriterier for at fjerne udtalelser fra data. Til at begynder med har jeg fjernet alle udsagn der er afgivet af den siddende formand. Disse er udsagn der beskriver formalia og er meget sjældent politisk ladet. Formandens udsagn svarer til omkring halvdelen af data, hvilket efterlader mig med 247.315 af de originale 518.730 taler.

For at fjerne andet end korte bemærkninger, begrænser jeg længden af talerne. Alle taler der er tættere på de tilladte 120 sekunder for ordførertaler (Folketinget 2020b) end de er på 60 sekunder for korte bemærkninger, bliver fjernet fra data. Det betyder at alle taler der er længere end 90 sekunder bliver kodet ud. Denne opdeling er med sikkerhed ikke perfekt, men på grund antallet af taler er det ikke muligt at håndkode dem. Jeg har sat grænsen for hvor lange udsagnene må være før de fjernes højt, i forhold til grænsen i reglerne på 60 sekunder. Dette skyldes at jeg på forhånd er usikker på, hvor meget folketingsmedlemmer går over tid. Jeg fjerner 42.467 observationer fra data på denne måde.

Til sidst har jeg frakodet enkeltobservationer, hvor der tydeligt var fejl i referaterne. Jeg benyttet ordper-minut (wpm) til at vurdere dette. Verdensrekorden for hurtigste forståelige wpm er 637, mens de berømte kvægauktionærer i USA taler med omkring 250. En normal samtale er mellem 100 og 160 wpm (Bernard 2018). Jeg har valg en lidt overdreven konservativ tilgang til at fjerne udsagn, og kun fjernet udsagn der er har en højere wpm end verdensrekorden på 637. På denne måde fjerner jeg 555 udsagn. Jeg ender derfor med et endeligt N = 204.293.

En af mine variable er kønnet på de tiltalte folketingsmedlemmer. Dette fremgår ikke af referaterne, men der er et krav i Folketingets forretningsorden om, at man tiltaler andre folketingsmedlemmer med henholdsvis "hr" eller "fru" (Folketinget 2020c: §26 stk. 1). Jeg har brugt dette til at tildele køn på den tiltalte. Jeg tildeler enten mand eller kvinde til tiltalte, hvis der udelukkende fremgår et "hr" eller "fru" i en tale. På denne måde kan man være meget sikker på at mit mål viser, at et mandligt eller kvindeligt folketingsmedlem tiltales. Til gengæld kan man ikke være sikker på, om der tales til én eller flere personer af samme køn i talen.

2.4 Metode

Undersøgelsen bygger på to typer analyser. For det første benytter jeg OLS regression til at estimere effektstørrelser og p-værdier for sammenhængen mellem variablene. OLS regression behøver næppe nogen længere introduktion, men det er værd at nævne, at OLS estimerer gennemsnitlige effekter, hvorfor resultaterne ikke nødvendigvis afspejler alle folketingsmedlemmers oplevelser.

Jeg benytter sentimentanalyse til at estimere hvordan tonen er i en tale. I denne undersøgelse benytter jeg en sentimentanalysemodel kaldet Sentida. Sentida måler sentiment på en skala fra -5 til 5, hvor -5 er meget stærk negativ følelse og 5 er meget stærk positiv følelse som set i figur 3 (Lauridsen et al. 2019: 41). Modellen er designet til, at kunne bruges i alle domæner og burde derfor være brugbar på folketingsre-

ferater (Lauridsen et al. 2019: 40). Sentida er en såkaldt leksikal tilgang til sentimentanalyse, hvor man på baggrund af ordene et tekststykke, vurderer tekststykkets sentiment. I denne tilgang tilskriver man et leksikon af ord en værdi på skalaen, og sætningens værdi bliver da den gennemsnitlige værdi af de ord den indeholder (Lauridsen et al. 2019: 40-41). Antagelsen bag denne tilgang er, at ordvalg har en betydning for tonen i et stykke tekst (Lauridsen et al. 2019: 39).

Et problem med denne tilgang er at man ikke medtager information om sætningskonstruktion eller kontekst når laver estimatet af tonen i et tekststykke (Lauridsen et al. 2019: 39). Vi ved alle sammen af ord har forskellige betydning alt afhængig af deres kontekst. Skaberne af Sentida har forsøgt at bygge lidt kontekstafhængig information ind i modellen. Modellen kan for eksempel håndtere negationer, udråbstegn og adverbier som styrkemarkører (Lauridsen et al. 2019: 42-44).

Very strong negative emotion	Strong negative emotion	Slightly negative emotion		Very weak negative emotion	Neutral emotion	Very weak positive emotion	Weak positive emotion	Slightly positive emotion	Strong positive emotion	Very strong positive emotion
-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5

Figur 3: Sentidas skala

For at undersøge om Sentida fungerer på folketingsreferater, har jeg forsøgt at validere dens resultater. Jeg har tilfældigt udtrukket 10 udsagn der lægger i den højeste, laveste og midterste percentil på sentimentskalaen. Jeg fortaget en grov vurdering af om hvert udsagn hører til i den lave, midterste eller høje ende af Sentidas skala, uden at vide hvor talerne faktisk blev placeret af Sentida. Sentida opnår en præcision på 63% hvilket er fint i forhold til de 33% man ville man forvente ved ren tilfældighed. Her har jeg selvfølgelig givet den bedst mulige vilkår, ved at trække de mest ekstreme udsagn.

Tabel 1: Top og bund sentimentscorer

	Udsagn	Sentiment	Udsagn	Sentiment
1	Den farve er så smuk.	4.33	No problem	-4
2	Det er jeg glad for.	4.33	Nej!	-3.225
3	Det er ikke dårligt husket af	4	Nej!	-3.225
4	Det ser vi ikke noget problem i.	4	Den kriminelle lavalder er jo 15 år	-3
5	Det glæder mig.	3.833	Det tror jeg ville være synd at sige	-2.88
6	Det glæder vi os til.	3.833	Nej, jeg har ikke mere. Tak.	-2.83
7	Det vil glæde mig meget.	3.833	Jeg har ikke markeret. Det er en fejl	-2.66
8	Jamen det glæder jeg mig til.	3.833	Nej	-2.5
9	Jeg vil også glæde mig.	3.833	Nej	-2.5
10	Jeg er glad for meldingen. Tak.	3.75	Nej	-2.5

I tabellerne kan man se, at Sentida fungerer til en vis grad. I tabel 1 kan man se, at de 10 udsagn med højest sentimentscorer, ser ud til at være udsagn der har en god tone. De er alle udsagn om, at taleren er glad for noget eller glæder sig til noget. I bunden er det mest negative udsagn "No problem", hvilket

Tabel 2: Middel sentimentscorer

	Udsagn	Sentiment
1	Jeg skal bare sige, at man manipulerer, når man, som hr. Joachim B. Olsen	0.35
2	Hvis vi kigger på kontanthjælpsområdet, ser vi, at 7 ud af 10	0.35
3	eg takker for svaret, men nu skal ordføreren jo ikke bestemme, hvad det	0.35
4	Jamen det er godt at høre. Og jeg er jo helt enig. Det er jo derfor	0.35
5	Tak for det. Der er så utrolig mange danske arbejdspladser og danske	0.35
6	Tak for det. Jeg synes faktisk, det er en rigtig interessant diskussion	0.35
7	Tak for det. Jeg vil sige, at det faktisk er pudsigt at høre de	0.35
8	Tak. Jeg vil gerne fortsætte, hvor hr. Martin Henriksen slap med hensyn	0.35
9	Jeg er meget glad for, at SF's ordfører er enig med Venstre i, at	0.35
10	Tak. Som også nævnt under ordførertalen er det faktisk på mange	0.35

egentlig er et relativt neutralt til let positivt udtryk fra engelsk. Der er også udtryk som "Nej, jeg har ikke mere. Tak" og "jeg har ikke markeret...", der er forholdsvis neutrale udtryk. Der er også mange udsagn der blot er "Nej" eller "Nej!", hvilket er svært at vurdere uden kontekst. Sentida er umiddelbart ikke lige så god til at opfange de negative udsagn som positive. I midterkategorien er kun starten af udsagnene er medtaget, men læser man dem i deres helhed kan man se, at de er forholdsvis neutrale i deres tone³. Alt i alt ser det ud til, at Sentida er okay, men har svært ved de ekstremt negative.

3 Resultater

3.1 Taletid i Folketinget

Hvis man ser på figur 4, kan man se at fordelingen af taletid i alle taler i Folketinget, nogenlunde følger en normalfordeling. Der er dog en afvigelse omkring 60 og 70 sekunder, hvor man kan se at der er ekstra mange udsagn. Det kan tyde på, at folketingsmedlemmer faktisk for lov til at gå over, de tilladte 60 sekunder i deres korte bemærkninger.

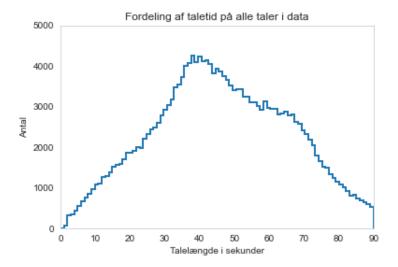
	Observerede	Forventede
Mænd	131507	116148.604
Kvinder	72786	88144.395
Total	204293	204293
χ^2 test	$\chi^2 = 37521.09$	P = 0.00

Tabel 3: χ^2 test for antallet af korte bemærkninger

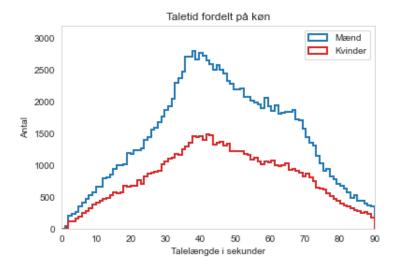
I figur 5 kan man se, at fordelingen af taler er forholdsvis ens for mænd og kvinder. Man kan samtidig se, at kvinder afgiver væsentligt færre taler end mænd. I data optræder i alt 445 unikke folketingsmedlemmer, hvoraf 192 er kvinder og 253 er mænd. Det betyder at omkring 56,9% af folketingsmedlemmerne er mænd.

³Alle de udtrukne udsagn kan findes i bilag på: https://github.com/A-Lohse/FT-project

Man kunne derfor forvente, at omkring 56,9% af talerne var afgivet af mænd. Det er ikke tilfældet, da der i data er 131.507 udtalelser fra mænd og 72.786 udtalelser fra kvinder. Det svare til at omkring 64,4% af udsagnene er afgivet af mænd.

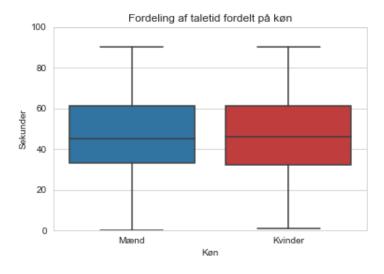
Figur 4: Taletid i folketinget

Figur 5: Korte bemærkninger i folketinget fordelt på køn

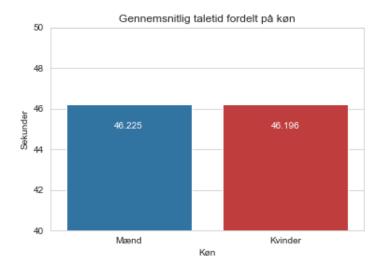
I tabel 3 kan man se, at antallet af kvinders taler i folketinget, er statistisk signifikant lavere end det forventede antal. Min χ^2 test viser, at antallet af taler som kvinder har afgivet, er omkring 16.000 lavere end det forventede antal. Ud af 204.293 taler i alt, må dette siges at være et forholdsvist stort antal taler, kvinderne ikke får holdt. Antallet af korte bemærkninger kan skyldes mange andre årsager end køn, men testen er et udtryk for, at der er en klar systematisk forskel i, hvor mange korte bemærkninger mænd og kvinder kommer med. Det er ikke dog kun antallet af korte bemærkninger det betyder noget, men også talelængden.

Hvis man ser på boksplottet i figur 6 kan man se, at mænd og kvinders relative taletid er stort set ens.

Figur 6: Taletid i Folketinget fordelt på køn

Selvom der er langt færre udsagn af kvinder, er den gennemsnitlige taletid i de udsagn stort set ens. Som det fremgår af figur 7 er forskellen i gennemsnit af taletid for mænd og kvinder meget lille. Mandlige folketingsmedlemmer taler i gennemsnit 46,225 sekunder mens kvindelige taler 46,196 sekunder. Der er altså tale om en forskel på 0.029 sekund, lige under 1/33 sekund. Ved blot at se på gennemsnitlig taletid, er der ikke umiddelbart en stor forskel mellem mandlige og kvindelige folketingsmedlemmers taletid.

Figur 7: Gennemsnitlig taletid fordelt på køn

For mere stringent test af sammenhængen mellem køn og taletid, benytter jeg en OLS regression til at estimere den gennemsnitlige effekt. Jeg benytter mig som udgangspunkt af et alphaniveau på 0.05 i alle regressioner. Jeg konkluderer derfor kun statistisk signifikans, hvis p-værdien for sammenhængen er under 0.05, hvilket jeg markerer med to stjerne i tabellerne.

Sekunder	Model 1
Konstant	46.225***
	(0.053)
Køn	-0.029
	(0.090)
N	204293
Adj. R ²	0.00
* .04 ** .00 = ***	

 $p^* = p \le 0.1, p^{**} = p \le 0.05, p^{***} = p \le 0.01$

Tabel 4: Regression med taletid og køn

Som man kan se i tabel 4 er der ingen statistisk signifikant sammenhæng mellem talers køn og antallet af sekunder de taler. Kvinder er kodet som 1, hvilket betyder, at den gennemsnitlige korte bemærkning afgivet af en kvinde, er 0,029 sekunder kortere end korte bemærkninger afgivet af mænd. Der er substantielt set ikke forskel på længden af korte bemærkninger baseret på køn.

For at sikre at sammenhængen mellem køn og taletid ikke er undertrykt af andre variable, kontrollerer jeg for en række oplagte kontroller. For det første kontrollere jeg for gennemsnitlig personlig talehastighed. Det giver umiddelbar mening, at gennemsnitlig talehastighed bør hænge sammen med taletid, da man kan sige et budskab hurtigere hvis taler hurtigere.

Sekunder	Model 1	Model 2	Model 3
Konstant	46.225***	43.922***	1958.999 ***
	(0.053)	(0.440)	(26.187)
Køn	-0.029	-0.004	-0.361***
	(0.090)	(0.090)	(0.089)
WPM		0.0129***	0.0112***
		(0.002)	(0.002)
År			-0.950***
			(0.013)
N	204293	204293	204293
Adj. R ²	0.00	0.00	0.026

 $p^* = p \le 0.1, p^{**} = p \le 0.05, p^{***} = p \le 0.01$

Tabel 5: Regression med taletid og kontroller

Som man kan i tabel 5 ændre resultatet sig ikke fra model 1 til model 2. Man kan se, at sammenhængen mellem køn og taletid stadig er insignifikant, når man kontrollerer for talehastighed. I model 2 kan man se, at taleagtighed hænger signifikant sammen med, antallet af sekunder man taler. Lidt kontraintuitivt er der en positiv sammenhæng mellem taleagtighed og talelængde. Det vil sige, at hvis et folketingsmedlem taler hurtigere, taler de også længere. Sammenhængen er ikke meget stærk, da et ekstra ord i minuttet hænger sammen med omkring 0.1 sekunds længere taletid.

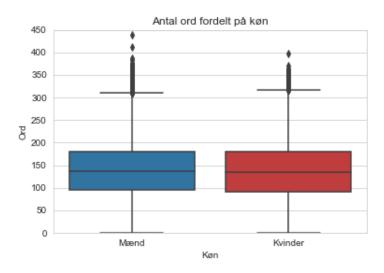
Når man kontrollerer for en lineær tidstrend i model 3, kan man se at sammenhængen mellem køn og taletid bliver signifikant og væsentligt stærkere. Sammenhængen mellem køn og taletid er statistisk

signifikant, og har en koefficient på -0.361. Kvinder taler gennemsnitligt lidt mindre end et halvt sekund kortere end mænd, når man kontrollere for talehastighed og tidslig udvikling. Det betyder at når man holder tidstrenden konstant, er der en lille forskel på taletid baseret på køn.

Vi kan se i model 3, at taletiden generelt er gået ned over tid. For hvert år der går, falder den gennemsnitlige taletid for korte bemærkninger med lige under 1 sekund. Denne sammenhæng kan have været med til at undertrykke en sammenhæng mellem køn og taletid. Dette kan være tilfældet, hvis der er flere korte bemærkninger fra kvinder i de senere år af data, for eksempel hvis der er flere kvinder i Folketinget i de senere perioder i data. Når man kontrollerer for år, dukker den undertrykte sammenhængen mellem køn og taletid derfor frem.

3.2 Antal ord

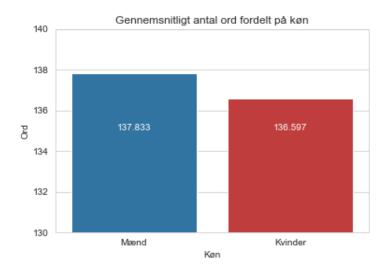
Antallet af sekunder er ikke nødvendigvis det bedste mål for, hvor meget taletid et folketingsmedlem får. I praksis må antallet af ord et folketingsmedlem når at sige, være vigtigere end længden af den korte bemærkning. Politiske modstandere eller vælgere bliver næppe overtalt af længden på en tale, men nok snare af de ord der bliver sagt. Antallet af ord er selvfølgelig ikke det samme som ordvalg, men flere ord giver flere muligheder for at udtrykke sin mening. De fleste folketingspolitikere vil nok være enige i, at flere ord er bedre en færre.

Figur 8: Fordelingen af antal ord

For at undersøge hvordan køn hænger sammen med taletid målt som antal ord, foretager jeg samme undersøgelser som før, men med antal ord som min uafhængige variabel. I figur 8 kan man i boksplottet se, at fordelingen af antal ord blandt mænd og kvinde er en næsten ens. Samtidig kan man se at der er lidt flere ekstreme observation med mange ord, hos mændene end kvinderne. Ser man på gennemsnittet i figur 8 kan man se, at mænd i gennemsnit har 137,833 ord til rådighed, mens kvinder har 136,597. Mænd har altså i gennemsnit lidt mere end 1 ord mere til rådighed end kvinder.

I tabel 6 kan man se, at resultaterne for regressionerne er nogenlunde lig dem man kan se i tabel 5. I model 4 kan man dog se, at der er en umiddelbar signifikant sammenhæng mellem antal ord og talers køn.

Figur 9: Gennemsnitligt antal ord

Antal ord	Model 4	Model 5
Konstant	137.834***	5616.379***
	(0.171)	(83.929)
Køn	-1.236***	-2.251***
	(0.286)	(0.284)
År		-2.719***
		(0.042)
N	204293	204293
Adj. R ²	0.00	0.021

* = $p \le 0.1$, ** = $p \le 0.05$, *** = $p \le 0.01$

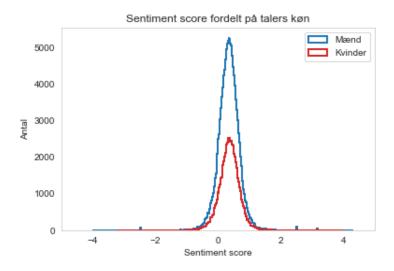
Tabel 6: Regression med Antal ord, køn og kontroller

Vi kan se, at der er en negativ sammenhæng mellem køn og antal ord. Det betyder at kvinder får lige over 1 ord mindre indført i en kort bemærkning end mænd. Kontrollerer man for den negative tidstrend i taletid, kan man se, at der for hvert år bliver sagt lige under 3 ord mindre i korte bemærkninger. I model 5 kan man se, at styrken af sammenhængen mellem køn og antallet af ord, bliver stærkere når man kontrollere for tidstrende. Når man kontrollerer for tidstrenden har kvinder lige over 2 ord mindre i gennemsnit. Den gennemsnitlige korte bemærkninger er omkring 137 ord lang, så der er ligesom med taletid i sekunder, ikke tale om nogen stor effekt.

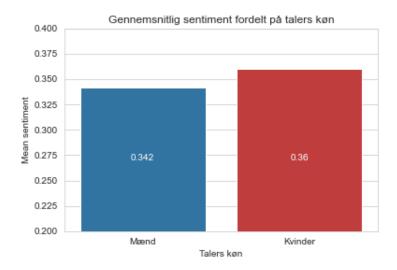
De to mål for taletid viser stort set samme forhold mellem taletid og køn. Sammenhængen mellem køn og taletid undertrykkes i nogen grad, af en tidstrend i Folketinget om kortere korte bemærkninger over tid. Men kontrollere man for tidseffekter kan man se, at der er en statistisk signifikant sammenhæng. Substantielt set er sammenhængene dog forholdsvis svage, idet der er tale om meget små forskelle i taletid, målt både som sekunder og antal ord.

3.3 Sentiment analyse

For at undersøge hvordan tonen i debatten hænger sammen med køn, benytter jeg den gennemsnitlige sentimentscore i hvert udsagn som afhængig variabel. Sentidas skala går fra -5 til 5, hvor -5 er de mest negative udtalelser og 5 er de mest positive. I Folketingets korte bemærkninger er der generelt en meget neutral tone. Der er et gennemsnit på omkring 0.35 i sentiment på tværs af alle udtalelserne.

Figur 10: Fordeling af sentimentscore

Figur 11: Gennemnitlig sentimentscore

Som man kan se i figur 10 er der ikke specielt stor spredning i sentimentscorerne. Der er ikke mange korte bemærkninger, der er meget negative eller meget positive, de fleste er mere neutrale. Dette giver god mening i forhold til Folketingets forretningsorden, de beskriver at tonen i debatten skal være ordentlig og respektfuld (Folketinget 2020c: §29). Derfor kan vi ikke forvente meget store udsving i sentimentscoren.

I figur 11 kan man se, at der er en lille forskel i den gennemsnitlige sentimentscore på udtalelser fra kvinder og mænd. Man kan se at mænd har en gennemsnitlig sentiment på 0.342 og kvinder på 0.36. Det er en forskel på 0.018 højere sentimentscore i kvinders udtalelser. På en skal fra -5 til 5 er der tale om en meget lille forskel.

sentimentscore	Model 6	Model 7	Model 8	Model 9	Model 10
Konstant	0.3416***	0.3295***	0.3274***	-12.4953***	-12.454***
	(0.001)	(0.002)	(0.002)	(0.840)	(0.840)
Talers køn	0.018***		0.0074**	0.012***	0.006*
	(0.002)		(0.003)	(0.003)	(0.003)
Tiltaltes køn		0.0063**	0.0056	0.0063**	-0.001
		(0.003)	(0.003)	(0.003)	(0.004)
År				0.0064***	0.006***
				(0.000)	(0.00)
Talers køn * Tiltaltes køn					0.0204***
					(0.00)
N	204293	50182	50182	50182	50182
Adj. R ²	0.001	0.00	0.00	0.005	0.005

^{* =} $p \le 0.1$, ** = $p \le 0.05$, *** = $p \le 0.01$

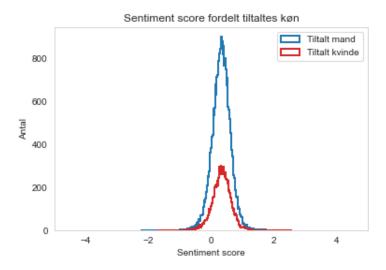
Tabel 7: Regression med sentimentscore, køn og kontroller

I tabel 7 kan man i model 6, se at sammenhængen mellem talers køn og sentimentscoren er statistisk signifikant. Sammenhængen har en positiv koefficient, hvilket betyder at kvinder i gennemsnit har højere sentimentscore i deres udtalelser end mænd. Den meget lille koefficient betyder at det ville være svært at observere i daglig folketingsdebat. Resultaterne understøtter således hypotese 2, om at tonen er pænere når kvinder taler. Sammenhængen er dog så svag, at den har meget lille praktisk signifikans. Den vil med alt sandsynlighed ikke kunne opfattes af folketingsmedlemmerne i dagligdagen.

Jeg undersøger sammenhængene mellem tiltaltes køn og sentimentscore på færre observationer end resten af analysen. Jeg benytter kun korte bemærkninger, hvor det er meget sikkert, at der kun tales til personer af et køn. Alle taler hvor der udelukkende optræder "hr" eller "fru", er medtaget i analysen. Det betyder at der er 13.156 korte bemærkninger der tiltaler kvinder og 37.026 korte bemærkninger der tiltaler mænd i data. Det giver i alt 50.182 korte bemærkninger til disse analyser.

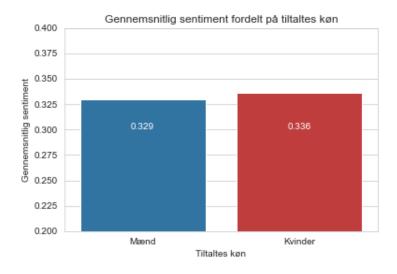
Hvis man ser på figur 12 kan man se, at fordelingen af sentimentscore i det mindre dataset, ligner meget fordelingen af sentimentscorer generelt i figur 10. Fordelingen ser ligeledes nogenlunde ens ud, uanset om det er mænd eller kvinder der tiltales. I figur 13 kan man se, at der er meget lille forskel på sentimentscore, alt efter tiltaltes køn. Man kan se at den gennemsnitlige sentimentscore når mænd tiltales er 0.329 og 0.336 når kvinder tiltales. Der er altså en forskel på 0.007 højere sentimentscore når kvinder tiltales.

Ser man på model 7 i tabel 7 kan man se, at den tiltaltes køn hænger positivt sammen med sentiment. Det vil sige at der generelt tales pænere til kvinder end til mænd. Sammenhængen er statistisk signifikant, men har en endnu svagere sammenhæng, end sammenhængen mellem talers køn og sentiment. Resultatet

Figur 12: Fordeling af sentimentscore

understøtter umiddelbart ikke hypotese 3, om at der tales mindre pænt til kvinder end til mænd. Resultatet viser derimod det modsatte, nemlig at der tales pænere til kvinder end til mænd.

Figur 13: Gennemnitlig sentimentscore

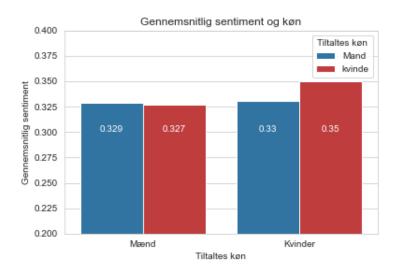
Ser vi på model 8 kan vi se, at sammenhængen mellem tiltaltes køn og sentimentscore forsvinder når vi kontrollere for talers køn. Det vil altså sige, at sammenhængen mellem tiltaltes køn og sentimentscore kan være drevet af, at kvinder og mænd taler med forskelligt sentiment. Vi kan samtidig se, at sammenhængen mellem talers køn og sentimentscore forbliver signifikant. Der er altså en sammenhæng mellem talers køn og sentimentscore uafhængigt af tiltaltes køn.

For at kontrollere for tidseffekter som tidligere, laver jeg model 9, hvor jeg kontrollere for lineær tidstrend. Her kan vi se, at der er en svag men signifikant tidstrend i retning af en mere positiv tone. Samtidig

ser vi, at både tiltaltes og talers køn hænger signifikant positivt sammen med sentimentscore. Sammenhængene er meget svage, men dog signifikante.

Undersøgelsen giver således ingen evidens for hypotese 3, om at der skulle tales mindre pænt til kvinder. Selvom jeg kontrollerer for tidstrend og talers køn, ser vi i model 9, at der er en signifikant positiv sammenhæng mellem tiltaltes køn og sentimentscoren i udtalelsen. Der er altså ingen evidens for, at der skulle tales mindre pænt til kvinder, men derimod evidens for at der tales pænere til kvinder.

I forhold til hypotese 4 kan man i figur 14 se, at der stort set ikke er nogen forskel på sentimentscoren, på baggrund af tiltaltes og talers køn. Der ser ud til at være en lille forskel på hvordan kvinder tiltaler mænd og kvinder, i en retning af, at kvinder taler lidt pænere til kvinder end til mænd.

Figur 14: Gennemnitlig sentimentscore og køn

I model 10 i figur 7 kan vi se at interaktionen mellem talers køn og tiltaltes køn er signifikant og positiv. Det betyder, at der er statistisk signifikant forskel på hvordan tiltaltes køn hænger sammen med sentimentscore, baseret på talers køn. Sammenholder man model 10 og model 9 kan man se, at sammenhængen mellem tiltaltes køn og sentimentscore, er væsentligt stærkere for kvinder end den er for mænd. Det vil sige, at både mænd og kvinder taler pænere til kvinder, men sammenhængen er stærkere for kvinder. Det positive statistiske signifikante interaktionsled betyder, at der findes nogen evidens for hypotese 4. Kvinder taler relativt pænere til kvinder end mænd taler til kvinder. Der er altså større forskel på hvordan kvinder taler til mænd og kvinder end der er for mænd.

3.4 Delkonklusion

Med denne undersøgelse har jeg fundet evidens for hypotese 1 om mængden af taletid til kvinder. Min analyse viser, at kvindelige folketingsmedlemmer har afgivet signifikant færre korte bemærkninger, end man ville forvente. Derudover er kvinders taletid signifikant kortere end mænds, når man kontrollerer for den generelle tidstrend i Folketinget og talehastighed. Dette gælder både når man måler taletid som sekunder og som antallet af ord, folketingsmedlemmet når at ytre. Effektstørrelser er dog forholdsvis små, hvilket betyder at, sammenhængen næppe har meget stor effekt i folketingsmedlemmers daglige arbejde.

I forhold til hypotese 2 om tonen i udsagn givet af kvindelige folketingsmedlemmer, finder jeg at der tales en lille smule pænere af kvinder en af mænd. Der er en statistisk signifikant sammenhæng, men sammenhængen er så lille, at det ville være svært at observere i Folketinget til daglig.

Jeg finder ingen evidens for hypotese 3 om at der tales mindre pænt til kvinder. Mine analyser viser derimod, at sentimentscoren for udtalelser rettet mod kvinder, er signifikant højere end udtalelser rettet imod mænd.

Undersøgelsens resultater i forhold til Hypotese 4 er blandede. I min analyse af hypotese 3 fandt jeg, at alle gennemsnitligt taler pænere til kvinder end mænd. Jeg finder også at kønnet på taleren signifikant integrere med sammenhængen mellem tiltaltes køn og sentimentscore. Det betyder at sammenhængen mellem tiltaltes køn og sentimentscore, er stærkere for kvinder, således at kvinder taler relativt pænere til kvinder end mænd gør.

4 Diskussion

Undersøgelsens resultater viser, at der eksisterer forskelle i taleadfærd i Folketinget, der hænger empirisk sammen med køn. Jeg har vist, at kvindelige folketingspolitikere ytre færre korte bemærkninger og at deres korte bemærkninger er en lille smule kortere end mændenes. Jeg finder derimod ikke, at der tales mindre pænt til de kvindelige politikere, hverken af mænd eller kvinder. Der tales derimod en lille smule pænere til kvinder. Særligt kvindelige folketingspolitikere taler pænere til andre kvinder.

Resultaterne er statistisk signifikante, og folketinget som least-likely case gør det muligt at inferere dem. Som tidligere nævnt, kan Folketinget opfattes som en least-likely case, på både andre parlamenter og på taleadfærd i Danmark generelt.

I forhold til andre parlamenter, har folketinget få og klare regler der håndhæves forholdsvis strengt. Andre parlamenter har mindre klare regler og mindre hård regelhåndhævelse. Et eksempel kunne være det engelske underhus, der er berømt for, at politikerne råber og skriger og ikke lader sig stoppe af Formanden der råber "Order!". Det er derfor rimeligt at antage, at den forholdsvis svage sammenhæng mellem køn og taletid, er et lavt estimat af, hvordan sammenhængen mellem køn og taletid er generelt i alle parlamenter i verden. Baseret på mit resultat, ville jeg forvente at der i andre parlamenter, også er forskel på taletiden for mænd og kvinder Jeg ville også forvente at denne forskel er større end i Folketinget. Brescoll fandt dog, at der ingen forskel var i det ugandiske parlament, så det er stadig uklart hvad fremtidige analyser vil vise (brescoll 2011).

Jeg fandt ikke at der tales mindre pænt til kvindelige folketingspolitikere. Jeg fandt derimod at der generelt tales en smule pænere til kvindelige folketingspolitikere. Selvom dette resultat også er statistisk signifikant, er det svært at konkludere noget om resten af verdens parlamenter, på baggrund af min undersøgelse. Jeg finder at kvinder bliver talt en smule pænere til i det danske Folketing, men givet forskningsdesignet, er det ikke muligt at sige noget om dette, i andre parlamenter end det danske.

I forhold til resten af Danmark kan Folketinget som tidligere nævnt, også betragtes som en least likely case. Mit undersøgelsesdesign sandsynliggør, at sammenhænge der understøtter mine hypoteser, er stærkere i resten af Danmark end i Folketinget. Jeg finder, at der er en svag sammenhæng mellem køn og taletid i Folketinget. Jeg forventer derfor, at der i debat i Danmark generelt, er endnu stærkere sammenhæng.

Det betyder at min undersøgelse peger i retning af, at kvinder i dansk debat, generelt for mindre taletid. Der er selvfølgelig ikke tale om en såkaldt "rygende pistol", men undersøgelsen og least likely designet sandsynliggøre, at kvinder for mindre taletid end mænd i Danmark uden for Folketinget.

Jeg finder ikke evidens for, at det tales i en grimmere tone til kvinder end til mænd i Folketinget. Det er svært at konkludere noget om en modsatrettet sammenhæng, når man arbejder med least likely cases. Der er derfor ikke muligt at konkludere noget inferentielt, om tonen i debatten i Danmark. Fremtidige studier kan undersøge, om mænd tales mindre pænt til i andre cases.

Udeladte variable

Resultaterne er robuste ved kontroller for årstal og talehastighed, men der er mange kontroller man kunne have medtaget. En oplagt kontrolvariabel, som jeg ikke har medtaget, er kønnet for Formanden. Det kunne tænkes, at Formanden håndhæve reglerne hårdere overfor talere af et andet køn end deres eget. Hvis dette er tilfældet, kan sammenhængen mellem taletid og køn, være drevet af at der har været flest mandlige formænd de sidste 10 år (Folketinget 2020e). Jeg har ikke kontrolleret for Formandens køn, der kun har været én kvindelig formand i dataperioden, Pia Kjærsgaard. Der er altså ikke nok variation i kønsvariablen på formændene, til at kontrollere for dette.

Et alternativ kunne være, at kontrollere for den fungerende formands køn. Det er ikke kun Formanden for Folketinget der sidder i formandsstolen, men også de 4 næstformænd i Folketingets præsidium (Folketinget 2020d: §4 & §5). Der har været en del kvindelige næstformænd, så det ville have været muligt at kontrollere for dette. Dette ville være en oplagt udvidelse til undersøgelsen, der ville styrke robustheden af mine fund.

Det ville også være oplagt at se på Formandens parti- og bloktilhørsforhold. Hjorth har tidligere vist, at Formandens politiske tilhørsforhold i forhold til talerens, har en signifikant sammenhæng med taletid i folketinget (Hjorth 2016: 697-699). Uden at kontrollere for Formandens parti, er det ikke muligt at vide, om sammenhængen mellem køn og taletid, i virkeligheden bare er sammenhængen mellem Formandens parti og taletid, der kommer til udtryk fordi der er flere kvinder på venstrefløjen end på højrefløjen (Institut for menneskerettigheder 2019: 10-11). Det ville gøre resultaterne væsentlig mere robuste, hvis fremtidige undersøgelser kontrollerede for Formandens køn og parti.

En sidste åbenlys kontrolvariabel man kunne have inkluderet, er emnet for debatten. Det er før vist at emne hænger sammen med antallet af taler (Bäck et al. 2014: 513-514). Det er derfor oplagt at det også kunne hænge sammen med taletid.

Man kunne ligeledes forestille sig, at det hænger sammen med tonen, da debat om nogle politiske emner leder til mere hård debattone end andre. Et eksempel på et sådant emne kunne være indvandringsdebatten, hvor bølgerne kan gå højt i Folketingssalen (Outzen 2020). Som tidligere nævnt, er der en klar rolle fordeling mellem hvad kvindelige og mandelige politikere beskæftigerer sig med (Bäck et al. 2014 & Lessel 2018). Hvis der er forskellige måde at debattere på om de forskellige emner, kan dette drive sammenhængen mellem sentimentscore og køn.

Jeg har ikke kontrolleret for emnet i debatten, da det i praksis er næsten umuligt på så stort et datasæt. Der er ikke skrevet emner ind i referaterne, hvilket betyder at man selv må finde ud af hvilket emne debatten er om. Man kunne benytte superviseret machine learning metoder på håndkodet data, til at forsøge at give et emne til alle debatter. Jeg kunne måske opnå et okay resultat med denne fremgangsmåde, men resultatet ville til dels være misvisende. Det skyldes at folketingsdebatter tit omhandler mange forskellige

emner, da der er flere forskellige lovforslag, beslutningsforslag osv. på dagsordenen for et møde i salen. Det er meget svært at træne en model, der kan arbejde induktivt nok til at forstå, at der nogle gange er 3 emner, nogen gang 5 osv. Jeg har derfor valgt ikke at inkludere et mål for emne i undersøgelsen. Hvis nogen i fremtiden finder en god måde at estimere emnet i en folketingsdebat, ville det være meget interessant, at inkludere det i denne undersøgelse.

Målefejl

Der er særligt to udfordringer ved mine data og metoder, der påvirker resultaternes validitet negativt. For det første er det usikkert hvor meget af data der er korte bemærkninger. Som nævnt tidligere er det ikke muligt at vide, hvilket udsagn der er korte bemærkninger og hvilke der er ordførertaler, ministertaler osv. Der gælder andre tidsregler for andre typer udsagn og det er derfor et problem, hvis der er mange andre typer udsagn i mit data. Jeg har brugt et hårdt skæringspunkt ved 90 sekunder, men det er meget muligt at der findes et bedre skæringspunkt. Det kunne godt tænkes at korte bemærkninger aldrig får lov at løbe så længe som 30 sekunder over tid. Derfor ville et skæringspunkt på for eksempel 70 sekunder måske være bedre. Det er svært at afgøre a priori, og da udtalelsestypen ikke fremgår af referatet er det ikke muligt at identificere de enkelte udsagn. Det kan være et stort problem for validiteten, da jeg potentielt sammenligner taler med forskellige taletidsregler.

For det andet bygger sentimentanalysen på Sentidas forholdsvis grove værktøj. Som nævnt tidligere er der mange problemer med Sentida. Sentimentscoren er upræcis fordi den bygger på en leksikal tilgang, der antager at et ord betyder det samme i stort set alle kontekster. Dette er ikke tilfældet, og der er derfor en masse støj i data. Jeg benytter gennemsnittet af talerne, for at udligne nogle af disse effekter. Det betyder at mange af udsagnene får sentimentscorer der ligger tæt på det overordnet gennemsnit. Der er derfor meget lille varians i udsagnenes sentimentscore, hvilket gør at det er svært at observere signifikante sammenhænge.

Resultaternes i forhold til tidligere viden

Resultaterne af min undersøgelse understøtter tidligere litteraturs resultater, der viser at kvinder taler færre gange i parlamentet end mænd. Mine resultater viser at kvinder i det danske Folketing giver færre korte bemærkninger end man ville forvente baseret på deres repræsentation i Folketinget. Min undersøgelse understøtter altså Bäck & Debus 2019 og Bäck et al. 2014, ved at vise at der er stor forskel på antallet af taler kvindelige og mandelige parlamentsmedlemmer giver. Min undersøgelse måler specifikt korte bemærkninger, der fungerer som svar på andres længere taler. De tidligere studier har undersøgt blandt andet ordførertale i stedet for. Det er derfor meget interessant at sammenhængen mellem køn og antallet af udtalelser genfindes i min undersøgelse. Resultaterne viser derved at kvindelige parlamentsmedlemmer ikke blot afgiver færre taler, men også deltager mindre i debatten efter en afgivet tale.

Min analyse viser at kvinder systematisk får mindre taletid, når man kontrollerer for relevante kontrolvariable. Dette står i modsætning til hvad Wang 2014 og brescoll 2011 finder i deres studier. Brescolls studie bygger på et meget lille N, hvilket kan være årsagen til, at hun ikke kan måle de meget små effektstørrelse jeg finder. Wangs studie har et stort datamateriale, og ville være i stand til at finde små signifikante effektstørrelser. Det er svært at sige hvorfor der er forskel på vores resultater. Wang undersøger det ugandiske parlament i fra 1998-2008, efter der blev indført kvoter for antallet af kvinder i parlamentet. Det kan være at ligestillingen har været mere salient i det ugandiske parlament end i Folketinget, således at mænd

ikke har fået mere taletid end kvinder. Dette er dog ren spekulation for nu, men kunne undersøges i en senere undersøgelse.

Sentiment analysen viste modsat forventning at der ikke tales grimmere til kvinder, men derimod en smule pænere til dem. Resultaterne er de første på området og kan derfor bruges som vores forventning til fremtidige studier af sentiment i parlamentarisk tale. Der er dog så mange problemer med Sentida modellen, at resultaterne skal verificeres med andre og mere avancerede sentimentmodeller, før de kan godtages. Selvom det er svært at konkludere noget på baggrund af Sentida, er det indtil videre det bedste bud vi har på, hvordan tonen er når folketingsmedlemmer snakker til hinanden i korte bemærkninger.

5 Konklusion

I denne undersøgelse undersøger jeg om der findes kønsbias i taleadfærd i Folketinget. Jeg undersøger om der er kønsdiskrimination i antallet og længden af taler der afgives i Folketinget. Derudover undersøger jeg om der er forskel i hvordan mænd og kvinder taler og bliver talt til i folketinget. Undersøgelsen bygger på næsten en kvart million korte bemærkninger afgivet i Folketinget mellem 2009 og 2020. Jeg finder at kvinder afgiver proportionelt færre korte bemærkninger end mænd, og at disse er en lille smule kortere end mændenes korte bemærkninger. Jeg benytter sentimentanalysemodellen Sentida til at vurdere tonen i debatten. Jeg finder at kvinder taler en smule mere positivt end mænd, men at der overordnet set ikke er forskel på hvem der tales til. Kvinder varierer dog en smule mere i deres sentiment i forhold til hvem de taler til end mænd. Resultaterne indikerer at der både i andre parlamenter og i Danmark generelt, er forskel på hvor lang taletid kvinder får i forhold til mænd. Der er derimod ingen evidens for, at der skulle tales mindre pænt til kvinder end til mænd. Min undersøgelse peger på, at der er evidens for en kønsdiskriminerede kultur i Folketinget, i forhold til taletid. Data peger dog på, at man ikke ville være i stand til at observere dette i det daglige arbejde, da sammenhængene er meget svage. Jeg finder ingen evidens for en kønsdiskriminerende kultur mod kvinder i Folketinget, når man fokuserer på tonen i debatten.

6 Kilder

Agresti, Alan & Barbara Finlay (2009) Statistical Methods for the social sciences. 4. udgave. Pearson Prentice Hall. New Jersey

Bäck, Hanna Marc Debus & Jochen Müller (2014) Who Takes the Parliamentary Floor? The Role of Gender in Speech-making in the Swedish Riksdag Political Research Quarterly 2014, Vol. 67(3) 504–518

Bäck, Hanna & Marc Debus (2019) When Do Women Speak? A Comparative Analysis of the Role of Gender in Legislative Debates. Political Studies 2019, Vol. 67(3) 576–596

Bernard, Dom 2018 Average Speaking Rate and Words per Minute Tilgået d. 29/12/2020 via: Link til dokument

Brescoll, Victoria L. (2011) Who Takes the Floor and Why: Gender, Power, and Volubility in Organizations. Administrative Science Quarterly 56 (4) 622–641

DR (2020) 322 kvinder protesterer mod sexisme i danskpolitik Tilgået d.29/12/2020 via: Link til dokument

EIGE - European institute for gender equality (2020) *Gender Equality Index* . Tilgået d.29/12/2020 via: Link til dokument

Folketinget (2020a) Brugervejledning til databrowseren. Tilgået d.29/12/2020 via: Link til dokument

Folketinget (2020b) Forretningsordenens bilag 1 Taletidsregler m.v. Tilgået d. 29/12/2020 via: Link til dokument

Folketinget (2020c) Forretningsordenens Kapitel XI Forhandlingen, dagsordenen. Tilgået d. 29/12/2020 via: Link til dokument

Folketinget (2020d) Forretningsordenens Kapitel II Formand, næstformænd og tingsekretærer. Tilgået d. 29/12/2020 via: Link til dokument

Folketinget (2020e) Folketingets formand Folketingets formand står i spidsen for Folketingets arbejde. Tilgået d. 29/12/2020 via: Link til dokument

Hjorth, Frederik (2016) *Intergroup Bias in Parliamentary Rule Enforcement*. Political Research Quarterly 2016, Vol. 69(4) 692–702

Institut for menneskerettigheder (2019) Kvinder, Demokrati og Folketingsvalg 2019. Tilgået d. 29/12/2020 via: Link til dokument

Lauridsen, Gustav Aarup, Jacob Aarup Dalsgaard & Lars Kjartan Bacher Svendsen (2019) SENTIDA: A New Tool for Sentiment Analysis in Danish. Journal of language works vol. 4 no. 1 2019.

Lessel, Simon (2018) Kønsroller i Folketinget: Mænd står for økonomi og sikkerhed, mens kvinder tager sig af børn og ældre Altinget. Tilgået d. 29/12/2020 via: Link til dokument

Outzen, Mads (2020) "Dybt skammeligt" og "ynkeligt" : Se klippene, hvor racisme-spørgsmålet får politikerne op i det røde felt Altinget. Tilgået d. 29/12/2020 via: Link til dokument

Shaw, Sylvia (2000) Language, gender and floor apportionment in political debates. Discourse & society Vol 11(3): 401-418

Unal, Saadet Konak (2020) The role of gender in Turkish parliamentary debates. Turkish Studies

Wang, Vibeke (2014) TRACING GENDER DIFFERENCES IN PARLIAMENTARY DEBATES: A GROWTH CURVE ANALYSIS OF UGANDAN MPS' ACTIVITY LEVELS IN PLENARY SESSIONS, 1998–2008. Representation, 50:3, 365-377

7 Bilag

Bilag og kode til replikation kan hentes her: https://github.com/A-Lohse/FT-project